

KAUZA UHERSKÉ HRADIŠTĚ

Kristina Vlachová, 57 min., 2007

Od konce čtyřicátých let byly ve věznici v Uherském Hradišti komunisty vězněny a mučeny tisíce politických vězňů. Než ale obvinění stanuli před soudem, byli často i po dobu jednoho roku neuvěřitelně brutálně vyslýcháni. Film na základě výpovědí bývalých vězňů odhaluje nelidské poměry, které ve věznici panovaly, a pojmenovává některé z konkrétních viníků.

Ve věznici působila skupina vyšetřovatelů vedená Aloisem Grebeníčkem, Vladimírem Zavadilíkem a Ludvíkem Hlavačkou, která patřila k nejkrutějším v zemi. Při výsleších mučili vězně bitím a týrali je různými formami psychického nátlaku. V roce 1948 začali používat dokonce i elektrické šoky. „Byl jsem několikrát svědkem, jak Hlavačka jednomu vězni pouštěl do nohou elektrický proud z jakéhosi podomácku vyrobeného přístroje,“ přiznává další z vyšetřovatelů. Jeho slova potvrzují i vězni, kteří byli tomuto nelidskému týrání vystaveni.

Když na začátku devadesátých let podali lidé, kteří byli ve věznici v Uherském Hradišti mučeni, trestní oznámení na Grebeníčka, Hlavačku a Zavadilíka, museli čekat devět let na první soud. Před soudem nakonec stanul pouze Zavadilík. Grebeníček ani Hlavačka se k soudu ze zdravotních důvodů nikdy nedostavili. Nakonec byl omilostněn i Zavadilík. A důvod? Podle bývalé ministryně spravedlnosti Vlasty Parkanové za to může tehdejší vláda, která dopustila, aby se soudci jmenovanými na doživotí stali lidé, kteří byli členy KSČ. Tak jako soudkyně Radomíra Veselá, která měla celý případ na starosti a byla členkou KSČ ještě v roce 1990.

„Kdyby postupovala razantně, tak by byla schopná je k soudu dostat,“ říká Parkanová a v závěru snímku dodává: „Nejde o to, aby se dohnali osmdesátiletí starci za mříže, ale aby jim byla prokázána vina a oni neodcházeli z tohoto světa s pocitem beztrestnosti.“